سید صادق شیرازی

الف)حجیه استصحاب

6- الاستدلال بسیره المتشرعه

و مما استدلّ به لحجّیه الاستصحاب سیره المتشرّعه- بما هم متشرّعه- علی العمل علی الحاله السابقه فی امور الشریعه من أحکام أو موضوعات ذات أحکام.

و هذا غیر الإجماع العملی الذی سیأتی الکلام عنه، إذ هی بمعنی الارتکاز الثابت عند عموم المتشرعه عالما کان أم لا، و ذاک یختصّ بالعلماء.

و سیره المتشرّعه- الکاشفه عن الارتکاز الدینی الکاشف عن تلقّیه خلفا عن سلف، حتّی یصل إلی عصور المعصومین علیهم السّلام، الکاشف عن تقریرهم له- حجّه شرعیه لدخولها بهذا التقریب فی السنّه.[1]

ب) لکن مع ذلک کلّه فالأحوط قویا إن لم یکن أقوی هو: عدم جواز الاستناد إلی قول المنحرفین حتّی إذا کان استنباطه فی وقت صحّه عقائدهم، و ذلک لما یستفاد من الآیات و الروایات فی مختلف الأبواب: من أنّ الشارع اشترط الإیمان من قبیل المصلحه السلوکیه، إن لم نقل بکون اشتراطه موضوعیا **حتّی أصبح ذلک من مرتکزات المتشرّعه الّتی فی مثله لا تقل حجّه عقلائیه عن مثل خبر الثقه و نحوه، و الفقیه یشرف علی القطع بذلک إذا لاحظ فی هذا المجال- مع هذا الارتکاز المتشرّعی الرصین- الأخبار الوارده عن المعصومین علیهم السّلام فی مختلف الأبواب**[2]

---

[1] بیان الأصول ؛ ج۶ ؛ ص۸۵

[2] بیان الفقه فی شرح العروه الوثقی (الاجتهاد و التقلید) ؛ ج۳ ؛ ص۶۴

بازبینی #1
ایجاد شده در 24 مه 2025 14:02:35 توسط ... .
به روزرسانی شده در 24 مه 2025 14:03:17 توسط ... .